

Omfærdigheder? Og dertil svarer jeg i Følge det Svær, jeg har, et ubetinget Ja.

Justitsministeren: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nøder mig til endnu en Gang at tage Ordet. Det ærede Medlem gav nemlig en Fremstilling af den Indsigelse, jeg havde anset det for rigtigt at fremsætte mod nogle af hans første Bemærkninger, paa en saadan Maade, at der derved kunde fremkomme en ganske urigtig Opfattelse af, hvad jeg har sagt, og det lod, som om denne hans Fremstilling, der naturligvis fik det Præg, den havde, ifølge en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, fandt en vis Ojenklang hos hans politiske Venner. Da det her angaar Kongens Stilling, anser jeg det ligefrem for min Pligt ikke at forholde mig taus til den urigtige Fremstilling, der saaledes blev givet af min tidligere Udtalelse. Jeg tillod mig i de faa Ord, jeg fremsførte mod den ærede Rigsdagsmands første Foredrag, at nedlægge en Indsigelse mod den neutrale Stilling, som det ærede Medlem vilde tillægge Hans Majestæt Kongen. Hvorledes dette var at forstaa fra min Side, kan ikke være tvivlsomt for Nogen, der har hørt mine Ord, og hvis man skulde have glemt dem, vil man kunne efterse dem i Rigsdagsstribenden. Det vil der ses, at jeg har sagt: „Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at netop det ligger det ærede Medlems og hans politiske Venners Feiltagelse, at de tro, at Landets ophøjede Monarks Stilling kun er en neutral. Jeg tør forudsætte, at det ærede Medlem veed, hvad dette Ord „neutral“ betyder. Det ærede Medlem synes at opfatte Stillingen saaledes, at det, som der er forbeholdt Landets ophøjede Regent, kun er at tage Hensyn til, hvilke Raadgivere det maatte tykkes Folkethinget eller Velgerbefolkningen bebst og hensigtsmæssigt, at Kongen kaarede sig, og at Landets ophøjede Regent for saavidt kun havde at lytte til, hvad der udtaltes at være Folkets Villie i Folkethinget; men heri ligger Misfændelsen“. Dette var mine Ord, og det er dem, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fremstillede saaledes, som om jeg skulde have udtalt, at Hans Majestæt Kongen ikke skulde være neutral, saaledes at forstaa, at han tværtimod skulde tage Parti, at jeg altsaa ved min Udtalelse skulde have givet Anledning til at opfatte det, som om vor ophøjede Konge efter min Mening skulde kaste sig ind i Partistriden, og navnlig tage Parti med det Parti, som det ærede Medlem betragter som Modstandere af det Parti, hvortil han hører. Jeg tør antage, at efterat jeg har oplæst mine Ord, vil Enhver finde, at denne Fremstilling fra det ærede Medlems Side er fuldstændig ubegrundet. Men jeg skal dog sige nogle Ord hertil. Det synes, som om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke kan forstaa, at man overhovedet kan have dannet sig,

fastholde og hævde en Mening om, hvad der er det Rette i Almindelighed og i et givet Dieblit, uden at man maa tage Parti i den Forstand, at man slutter sig til et bestemt eksisterende Parti. Det ærede Medlem er i den Grad optagen af, hvad der i den seneste Tid indtager en saa væsentlig Del af hans Virksomhed, at det forekommer ham umuligt, at man kan være imod den Anskuelse, som han søger at bringe til Virkelighed hos os, uden at slutte sig til et Parti i Modsetning til hans Parti. Dette er en besynderlig Feiltagelse. Hans Majestæt Kongen kan vel have en Mening, fordi han ikke slutter sig hverken til det ærede Medlems Parti eller til noget andet her i Landet værende Parti. Men der er her — for at gentage det — virkelig en besynderlig Misfændelse fra det ærede Medlems Side af det hele Forhold, og han nødsager mig til at forsøge paa at gjøre det endnu tydeligere, hvad jeg forøvrigt troede at have udtalt tilstrækkeligt tydeligt, da jeg første Gang havde Ordet. Det ærede Medlem har aabenbart idag og tildeels igaar gjort Forsøg paa ligesom at stille sig noget blødere overfor Sagen; han har ikke stillet sig saa skarpt med Hensyn til Fastholdelsen af det Standpunkt, hvorom det dreier sig, som tidligere. Det ærede Medlem har saavel i sit første Foredrag som navnlig i sit sidste givet Sagen den Bending, at der hvoerke fra hans eller nogen Andens Side er bleven fremsat det Forlangende eller den Paastand, at der kun skulde tages Hensyn til Folkethinget; nei, man fordrer kun, at der skal tages noget Hensyn til Folkethinget, man vil paa ingen Maade opstille den Fordring, at der ikke skulde tillige tages Hensyn til Landstthinget og maasse ogsaa til andre Faktorer. Men det ærede Medlem maa tillade mig at udtale det, han er dog stadigt, maasse uden ret at vide det, kommen tilbage til det, der egentlig er Grundprincippet i hans Opfattelse og Stilling til Sagen, saaledes som han saa klart fremsatte det i Slutningen af forrige Sæssion, da han maaste ikke havde den Opfordring, der muligen nu kan være til at søge at give Sagen et lidt andet Udseende. Jeg siger ikke, at det ærede Medlem har Ret i det, som han udtalte med saa stor Sikkerhed og Selvfølelse, nemlig at det er en Selvfølge, at Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds ikke kan kalde et eneste Ord eller en eneste Stavelse tilbage af, hvad han en Gang har sagt; jeg siger ikke, at dette er urigtigt, men jeg tillader mig at mene, at han har givet Fremstillingen af Forholdene en noget anden Kolorit end i Slutningen af forrige Sæssion. Men ikke desto mindre som det trods denne anden Kolorit stadigt frem, hvad der egentlig ligger paa Bunden af hans hele Opfattelse. Det ærede Medlem udtalte sig navnlig saaledes: Vi bestride ikke, at det er Hans Majestæt Kongens Ret frit at kunne kaare sine Ministre, at kunne kalde til Ministre, hvem han